

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 22. februar 2017 af Østre Landsrets 5. afdeling
(landsdommerne Ulla Langholz, Henrik Bitsch og Henrik Elmquist (kst.)).

5. afd. nr. B-2197-15:

A
(advokat **O** (prøve))
mod
Ankenævnet for Patienterstatningen
(Kammeradvokaten v/advokat Sanne H. Christensen)

Københavns Byrets dom af 14. september 2015 (BS 23A-1591/2014) er anket af **A**
med følgende primære påstande:

1. Indstævnte tilpligtes at anerkende, at appellantens varige mén andrager 40 %, subsidiært en procentsats fastsat efter rettens skøn, men højere end 18 %.
2. Indstævnte tilpligtes at anerkende, at appellantens erhvervsevnetab andrager 75 %, subsidiært en procentsats fastsat efter rettens skøn, men højere end 50 %.
3. Indstævnte tilpligtes at anerkende, at renter skal betales af samtlige erstatningsposter fra skadetidspunktet den 13. juli 1995 og indtil betaling sker.
4. Hjemvisning, for så vidt angår spørgsmålet om erstatningsudmåling, herunder dokumentation for og fastsættelse af årsindtægten, som appellantens erhvervsevnetabserstatning skal opgøres på baggrund af.

Appellanten har subsidiært påstået hjemvisning af sagen i sin helhed.

Ankenævnet for Patienterstatningen har påstået stadfæstelse, dog således at ankenævnet frifindes for påstand 1-3, og at påstand 4 afvises, subsidiært at der sker frifindelse.

Supplerende sagsfremstilling

Af stævning af 3. august 2007, hvor advokat **B** på vegne af **A** indstævtede Patientskadeankenævnet, fremgår blandt andet:

"PÅSTAND:

Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, tilpligtes at anerkende, at sagsøger, **A**, som følge af den anerkendte patientskade er berettiget til erstatning for varige/fremtidige behandlingsudgifter, er påført et mén på 12 %, er påført et erhvervsevnetab på 35 %, samt at stationærtidspunktet er den 21. august 1997. Endvidere tilpligtes sagsøgte, at hjemvise sagen til en egentlig erstatningsudmåling ved Patientforsikringen."

Af Københavns Byrets dom af 14. oktober 2010 fremgår det, at **A** nedlagde følgende endelige påstande:

"Sagsøger, **A**, har nedlagt påstand om, at sagsøgte, Patientskadeankenævnet, tilpligtes at anerkende:

1. At stationærtidspunktet for følgerne efter den anerkendte patientskade den 13. juli 1995 er den 21. august 1997, subsidiært et senere tidspunkt end 8. januar 1996.
2. **A** er berettiget til erstatning for varige/fremtidige behandlingsudgifter, som andet tab.
3. At det varige mén for patientskade udgør 18 %, subsidiært højere end 8 %.
4. At erhvervsevnetabet udgør 50 %, subsidiært højere end 25 %."

Af samme dom fremgår endvidere, at **A** i forhold til påstand 4 blandt andet anførte følgende anbringende:

"4. Erhvervsevnetab:

Det kan for Rettens afgørelse af erstatning for tab af erhvervsevne lægges til grund, at **A** forud for patientskadens indtræden i 1995 var i fuldtidsarbejde med en anerkendt årsløn på 335.000 kr.,..."

Til brug for ankesagen har **A** fremlagt en erklæring af 9. december 2016 fra ortopædkirurgisk overlæge **C** til advokat **D**. Af erklæringen fremgår blandt andet:

"På grundlag af anmodning fra advokat O dateret den 26.08.2016, hvor hun beder om udtalelse angående méngrad og arbejdsevnetab, samvirkende skadesårsager og udsigter til at patienten kan behandles for sin invaliditet, har jeg den 20.09.2016 og den 20.11.16 udspurgt og undersøgt A i forbindelse med hans patientforsikringsankesag.

På grundlag heraf og sagens akter i form af patientjournal på D udskrift af journalmateriale fra E sygehus, F og G kommunehospital og speciallægeerklæringer ved ortopædkirurgiske overlæger H fra 2002, I fra 2003, J fra 2008 og K specialist i håndkirurgi på L Universitetshospital fra 2012, kan følgende erklæring afgives."

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af A

A har supplerende forklaret blandt andet, at han i 1981 opdagede en hævelse på sin højre arm. Det var en gevækst, som skulle fjernes og undersøges. Han gik på det tidspunkt i skole, havde almindeligt fritidsarbejde og var meget fodboldinteresseret. Efter operationen virkede albuen løs. Lægen besluttede derfor, at der skulle fjernes en knogle i armen. Det skete i 1982. Efter genoptræning passede han på ny skolen og øvrige gøremål på fuldt niveau. Der var ikke tegn på slidgigt på det tidspunkt.

Han fik efterfølgende en læreplads i en bank og tog HMX om aftenen. Han mærkede ikke gener af operationerne. Han blev tilbudt arbejde af en lærer på HMX, og i 1986 startede han som operatør på M. Ved siden af arbejdet som operatør tog han dataloguddannelsen, ligesom han var fodboldtræner. I 1995 oplevede han i forbindelse med bowling og badminton, at han havde smerter i armen. Han oplevede ikke gener i forbindelse med det daglige arbejde, og han var ikke sygemeldt. Efter operationen i juli 1995 gik han med bandage. Lægerne sagde, at de havde god erfaring med den type operationer. Han oplevede imidlertid, at han ikke kunne løfte sin lillefinger, og at han havde smerter. Det forplantede sig efterfølgende til ringfingeren. En undersøgelse viste, at det skyldtes en scenebristning ved operationen. Han blev opereret igen, og scenerne blev syet sammen. Efterfølgende undersøgelser vidste imidlertid, at skaderne var større. I 1996 oplevede han for første gang, at han havde ondt i albuen. Han blev derfor opereret igen. Lægerne nævnte intet om slidgigt. M opsagde ham på grund af sygefraværet og udsigterne til manglende helbredelse. Han tog efterfølgende en højere handelsskoleeksamen, men måtte alligevel før-

tidspensioneres. Problemerne med højre hånd gjorde, at venstre hånd måtte benyttes til alt. Det medførte slid på venstre hånd og kroppen i øvrigt, hvilket har nødvendiggjort yderligere behandling. Han blev opereret i 2001, 2003 og 2006. Siden har det ikke været nødvendigt med operationer, fordi han har taget særlig hensyn.

Han har ikke dyrket ekstremsport eller lignende og har ikke problemer med venstre hånd, knæ eller hofte. Der er ikke gigt i familien. Han har fået oplyst, at operationen i 1981 i samspil med operationen i 1995 har givet slidgigten. Han tager kun stærk medicin, hvis det er nødvendigt. Medicinen påvirker ham, men han føler sig ikke skæv. Han bruger sjældent Panodil eller lignende. Han modtager ca. 9.000 kr. netto i førtidspension og ca. 5.000 kr. netto fra en privat pension hos N. N tog forbehold for højre arm, da forsikringen blev tegnet, men han modtager alligevel pension. Han er fodboldagent, men modtager ikke løn for arbejdet forbundet hermed.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Den af overlæge C udarbejdede speciallægeerklæring er ikke udtryk for journaloptegnelser vedrørende tidligere iagttagelser eller lignende, men udgør en ensidigt indhentet sagkyndig erklæring om sagens faktum indhentet efter sagens anlæg. Erklæringen kan på den baggrund ikke fremlægges som bevis under retssagen.

Landsretten tiltræder af de af byretten anførte grunde, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse af 25. september 2013. I forhold til påstanden om hjemvisning for så vidt angår spørgsmålet om erstatningsudmåling, herunder dokumentation for og fastsættelse af årsindtægten, konstaterer landsretten, at spørgsmålet om erstatningsudmåling fremgik af A's stævning dateret den 3. august 2007, men at de endelige påstande nedlagt i Københavns Byret ikke indeholdt en påstand herom, ligesom A i sine anbringender anførte, at retten kunne lægge en årsløn på 335.000 kr. til grund for sin afgørelse af erhvervsevnetabet. Spørgsmålet om årsindtægt er dermed endeligt afgjort, hvorfor påstanden om afvisning tages til følge. På den baggrund stadfæster landsretten den indankede dom.

A skal betale sagsomkostninger for landsretten til Ankenævnet for Patienterstatningen med i alt 100.000 kr. Beløbet dækker udgifter til advokatbistand, og der er ved fastsættelsen af beløbet taget hensyn til sagens værdi og omfang.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A betale 100.000 kr. til Ankenævnet for Patienterstatningen.

Det idømte skal betales inden 14 dage efter denne doms afsigelse.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 22-02-2017

Katharina With
Specialist